

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu har jeg bestemt ikke påstået, at der var nogen, som ikke lavede noget gavnligt, men vi har lavet en omorganisering, som har betydet, at vi kan undvære nogle i de ledelsesmæssige og administrative funktioner og også i laboratorier, der bliver nedlagt, fordi vi egentlig behøver færre laboratorier til at gøre det samme som før.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan glæde sig over, at vi finder ud af måder, hvorpå vi kan få mere for pengene. Det burde da også være Socialdemokratiets målsætning.

Når det gælder omprioriteringer, så er det altså sådan, at verden forandrer sig, og så må vi jo også forandre tingenes tilstand. Når vi vurderer, at fødevarerens sikkerhed bliver mindre på nogle områder, f.eks. på importerede fødevarer, så er det vel rimeligt nok, at vi forsøger at fokusere mere af indsatsen der og reducerer indsatsen på nogle områder, hvor vi i øjeblikket ser, at der kan vi roligt reducere, for der er meget få problemer. Det er vel rimeligt nok.

Man kan næsten ikke have det modsatte standpunkt. Det modsatte standpunkt ville være, at man aldrig nogen sinde kan omprioritere, for omprioriteringer er jo altid at sænke et niveau et sted for at hæve det et andet sted. Hvis ikke det kunne lade sig gøre, så ville det, hver gang man skulle øge indsatsen på et område, betyde flere ressourcer. Så jeg vil hævde, at det næsten er umuligt at have det modsatte standpunkt. Det kan godt være, at hr. Jens Peter Vernersen har det alligevel, men det er næsten umuligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2452

12) Til familie- og forbrugerministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange rutinemæssige tilsyn der maksimalt skæres bort som følge af ministerens handlingsplan af 25. januar 2006, og oplyse, om den rutinemæssige kontrol allerede er skåret ned i kontrolinstruktionen for 2006?«

Jens Peter Vernersen (S):

Det er for at komme lidt tættere på sagen, hvis det på nogen måde er muligt med de svar, ministeren giver.

Altså, det, der jo sker, er, at man fjerner nogle af de rutinemæssige tilsyn. Spørgsmålet er: Er det, man siger i den her aftale at man vil gøre senere, allerede sket for 2006? Hvor mange medarbejdere er det, der er fjernet fra disse rutinemæssige tilsyn? Altså, det er jo noget, mange er optaget af.

Nu er det ikke kun Jens Peter Vernersen, som ministeren siger, det er eksperter som Orla Zinck, det er eksperter i Forbrugerrådet, som siger, det er dybt problematisk, at man kontrollerer med større intervaller. Det kan man jo også se, når man kommer ud i butikkerne. Vi er mange, der ser, at der har været kontrol for et halvt år siden. Fremover vil der så måske først være det om et år. Der er faktisk mange, der giver mig medhold i, at det er ganske problematisk.

Kl. 15.25

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså det, vi gør, er, at vi vurderer, i hvilke virksomheder tingene altid er i orden. Der er virksomheder, hvor vi har glade smileyer, hvor der i øjeblikket er to tilsyn om året. Der er vurderingen, at der kan vi godt nedsætte antallet af besøg til et om året for til gengæld at frigøre ressourcer til at øge tilsynskontrollen andre steder, hvor der er mere behov for det. Det er ganske enkelt det, det drejer sig om.

Hr. Jens Peter Vernersen spørger, hvor mange det drejer sig om. Det drejer sig i alt om 12,2 årsværk. Det er den størrelsesorden, som reduktionen er i på det område, men det er altså ikke i sidste ende en nettoreduktion. Det er en reduktion her for til gengæld at sætte ind med mere kontrol på nogle andre områder.

Jens Peter Vernersen (S):

Det var måske en af de første indrømmelser, der kom fra ministeren – det er måske i anledning af, at der er folketingsmedlemmer, der har været herinde et år, at det skulle lykkes, jeg mindes ikke, vi har oplevet det tidligere – at der nu er tale om en reduktion på 12 medarbejdere til det der meget, meget vigtige arbejde, det er at sikre, at disse smileyer er i orden.

Jeg ved ikke, om ministeren nogen sinde kigger på de smileyer. Nogle gange tvivler jeg på det, selv om han burde gøre det, når han går ind i forretninger. Jeg gør det personligt altid. Så ser man måske, at der har været to smileyer, der har et glad smil, og så pludselig er der nummer tre. I sådan en situation vil man jo kunne sige, at den